Bergur Snorrason

8. febrúar 2021

Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:

- Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:
 - Ad hoc.

- Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:
 - Ad hoc.
 - Tæmandi leit eða ofbeldis aðferðin (e. complete search, brute force),

- Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:
 - Ad hoc.
 - Tæmandi leit eða ofbeldis aðferðin (e. complete search, brute force),
 - Gráðug reiknirit (e. greedy algorithms),

- Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:
 - Ad hoc.
 - Tæmandi leit eða ofbeldis aðferðin (e. complete search, brute force),
 - Gráðug reiknirit (e. greedy algorithms),
 - Deila og drottna (e. divide and conquer),

- Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:
 - Ad hoc.
 - Tæmandi leit eða ofbeldis aðferðin (e. complete search, brute force),
 - Gráðug reiknirit (e. greedy algorithms),
 - Deila og drottna (e. divide and conquer),
 - Kvik bestun (e. dynamic programming).

- Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:
 - Ad hoc.
 - Tæmandi leit eða ofbeldis aðferðin (e. complete search, brute force),
 - Gráðug reiknirit (e. greedy algorithms),
 - Deila og drottna (e. divide and conquer),
 - Kvik bestun (e. dynamic programming).
- Í síðustu vikum fjölluðum við um Ad hoc dæmi, tæmandi leit og gráðug reiknirit.

- Þegar við leysum dæmi í keppnisforritun notumst við oftast við eina af eftirfarandi aðferðum:
 - Ad hoc.
 - Tæmandi leit eða ofbeldis aðferðin (e. complete search, brute force),
 - Gráðug reiknirit (e. greedy algorithms),
 - Deila og drottna (e. divide and conquer),
 - Kvik bestun (e. dynamic programming).
- Í síðustu vikum fjölluðum við um Ad hoc dæmi, tæmandi leit og gráðug reiknirit.
- Í þessari viku fjöllum við um deila og drottna reiknirit og kvika bestun.

Sum dæmi má endurkvæmt skipta upp þangað til þau verða fáfengileg.

- Sum dæmi má endurkvæmt skipta upp þangað til þau verða fáfengileg.
- Síðan má líma fáfengilegu lausnirnar saman í heildarlausn í lokinn.

- Sum dæmi má endurkvæmt skipta upp þangað til þau verða fáfengileg.
- Síðan má líma fáfengilegu lausnirnar saman í heildarlausn í lokinn.
- ► Slík reiknirit kallast deila og drottna reiknirit.

- Sum dæmi má endurkvæmt skipta upp þangað til þau verða fáfengileg.
- Síðan má líma fáfengilegu lausnirnar saman í heildarlausn í lokinn.
- ► Slík reiknirit kallast deila og drottna reiknirit.
- Þessi flokkur er sjaldgæfastur.

- Sum dæmi má endurkvæmt skipta upp þangað til þau verða fáfengileg.
- Síðan má líma fáfengilegu lausnirnar saman í heildarlausn í lokinn.
- ► Slík reiknirit kallast deila og drottna reiknirit.
- Þessi flokkur er sjaldgæfastur.
- Það eru þó mörg þekkt reiknirit sem nýta sér deila og drottna.

► Mergesort.

- ► Mergesort.
- ► Helmingunarleit (e. binary search).

- ► Mergesort.
- ► Helmingunarleit (e. binary search).
- ▶ Þriðjungaleit (e. *ternary search*).

- Mergesort.
- ► Helmingunarleit (e. binary search).
- ▶ Þriðjungaleit (e. ternary search).
- Margföldunar reiknirit Karatsuba.

- Mergesort.
- Helmingunarleit (e. binary search).
- Þriðjungaleit (e. ternary search).
- Margföldunar reiknirit Karatsuba.
- Margföldunar reiknirit Strassen.

- Mergesort.
- ► Helmingunarleit (e. binary search).
- Þriðjungaleit (e. ternary search).
- Margföldunar reiknirit Karatsuba.
- Margföldunar reiknirit Strassen.
- Nálægustu punktar í plani.

- Mergesort.
- ► Helmingunarleit (e. *binary search*).
- Þriðjungaleit (e. ternary search).
- Margföldunar reiknirit Karatsuba.
- Margföldunar reiknirit Strassen.
- Nálægustu punktar í plani.
- ► Fourier ummyndun (e. fast Fourier transform (FFT)).

► Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, a og b.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, a og b.
- Búum til nýjan, tóman lista c.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, a og b.
- Búum til nýjan, tóman lista c.
- Berum saman fremstu stök a og b og tökum minna stakið og setjum aftast í c.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, *a* og *b*.
- Búum til nýjan, tóman lista c.
- Berum saman fremstu stök a og b og tökum minna stakið og setjum aftast í c.
- ► Endurtökum þangað til *a* eða *b* er tómur.

- ► Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, a og b.
- Búum til nýjan, tóman lista c.
- Berum saman fremstu stök a og b og tökum minna stakið og setjum aftast í c.
- ► Endurtökum þangað til *a* eða *b* er tómur.
- Skeytum svo því sem er eftir aftan á c.

- ► Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, a og b.
- Búum til nýjan, tóman lista c.
- Berum saman fremstu stök a og b og tökum minna stakið og setjum aftast í c.
- ► Endurtökum þangað til *a* eða *b* er tómur.
- Skeytum svo því sem er eftir aftan á c.
- Nú inniheldur c þau stök sem voru í a og b áður.

- ► Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, a og b.
- Búum til nýjan, tóman lista c.
- Berum saman fremstu stök a og b og tökum minna stakið og setjum aftast í c.
- ► Endurtökum þangað til *a* eða *b* er tómur.
- Skeytum svo því sem er eftir aftan á c.
- Nú inniheldur c þau stök sem voru í a og b áður.
- Einnig er *c* raðaður.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, a og b.
- Búum til nýjan, tóman lista c.
- Berum saman fremstu stök a og b og tökum minna stakið og setjum aftast í c.
- ► Endurtökum þangað til *a* eða *b* er tómur.
- Skeytum svo því sem er eftir aftan á c.
- Nú inniheldur c þau stök sem voru í a og b áður.
- Einnig er c raðaður.
- ▶ Ef fjöldi staka í a og b er n þá er þetta $\mathcal{O}($).

- ► Gerum ráð fyrir að við séum með tvo raðaða lista, a og b.
- Búum til nýjan, tóman lista c.
- Berum saman fremstu stök a og b og tökum minna stakið og setjum aftast í c.
- ► Endurtökum þangað til *a* eða *b* er tómur.
- Skeytum svo því sem er eftir aftan á c.
- Nú inniheldur c þau stök sem voru í a og b áður.
- Einnig er c raðaður.
- ▶ Ef fjöldi staka í a og b er n þá er þetta $\mathcal{O}(n)$.

```
a = [1, 2, 5, 6, 8, 9]
b = [0, 3, 4, 7, 10]
c = []
```

```
a = [1, 2, 5, 6, 8, 9]
b = [3, 4, 7, 10]
c = [0]
```

```
a = [2, 5, 6, 8, 9]
b = [3, 4, 7, 10]
c = [0, 1]
```

```
a = [5, 6, 8, 9]
b = [3, 4, 7, 10]
c = [0, 1, 2]
```

a = [5, 6, 8, 9] b = [4, 7, 10]c = [0, 1, 2, 3]

```
a = [5, 6, 8, 9]
b = [7, 10]
c = [0, 1, 2, 3, 4]
```

```
a = [6, 8, 9]
b = [7, 10]
c = [0, 1, 2, 3, 4, 5]
```

```
a = [8, 9]
b = [7, 10]
c = [0, 1, 2, 3, 4, 5, 6]
```

```
a = [8, 9]
b = [10]
c = [0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7]
```

```
a = [9]
b = [10]
c = [0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8]
```

```
a = []
b = [10]
c = [0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9]
```

```
a = []
b = []
c = [0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10]
```

▶ Við getum notað þessa aðferð til að raða almennum lista.

- ▶ Við getum notað þessa aðferð til að raða almennum lista.
- Við skiptum listanum okkar í tvo jafna hluta og köllum endurkvæmt á fallið okkar þangað til við erum með tómann lista.

- ▶ Við getum notað þessa aðferð til að raða almennum lista.
- Við skiptum listanum okkar í tvo jafna hluta og köllum endurkvæmt á fallið okkar þangað til við erum með tómann lista.
- Á leiðinni upp úr endurkvæmninni sameinum við svo helmingana eins og rætt var á undan.

```
1 #include <stdio.h>
 2 #include <time.h>
 3 #include <stdlib.h>
 4 #include <assert.h>
 5
6 void merge(int * a, int I, int m, int r)
 7
 8
       int i = 1, j = m, b[r - 1], c = 0;
9
       while (i < m \&\& j < r)
10
11
           if (a[j] < a[i]) b[c++] = a[j++];
12
           else b(c++) = a(i++):
13
14
       while (i < m) b[c++] = a[i++];
15
       while (i < r) b[c++] = a[j++];
       for (i = 1; i < r; i++) a[i] = b[i-1];
16
17 }
18
19 void mergesort(int * a, int I, int r)
20 {
21
       if (r - 1 < 2) return;
22
       int m = (1 + r)/2;
23
       mergesort(a, I, m), mergesort(a, m, r);
24
       merge(a, l, m, r);
25 }
26
27 int main()
28
   {
29
       srand(time(NULL));
30
       int i, n;
31
       scanf("%d", &n);
32
       int a[n];
33
       for (i = 0; i < n; i++) a[i] = rand()\%(10*n);
34
       mergesort(a, 0, n);
35
       for (i = 0; i < n - 1; i++) assert(a[i] <= a[i + 1]);
36
       return 0:
37 }
```

Mergesort er sígilt dæmi um deila og drottna reiknirit.

- ► Mergesort er sígilt dæmi um deila og drottna reiknirit.
- ➤ Við helmingum alltaf listann og tökum svo saman í línulegum tíma.

- Mergesort er sígilt dæmi um deila og drottna reiknirit.
- Við helmingum alltaf listann og tökum svo saman í línulegum tíma.
- ▶ Hvert stak kemur fyrir í $\mathcal{O}(\log n)$ sameiningum, svo reikniritið er $\mathcal{O}($

- Mergesort er sígilt dæmi um deila og drottna reiknirit.
- Við helmingum alltaf listann og tökum svo saman í línulegum tíma.
- ▶ Hvert stak kemur fyrir í $\mathcal{O}(\log n)$ sameiningum, svo reikniritið er $\mathcal{O}(n \log n)$.

- Mergesort er sígilt dæmi um deila og drottna reiknirit.
- Við helmingum alltaf listann og tökum svo saman í línulegum tíma.
- ▶ Hvert stak kemur fyrir í $\mathcal{O}(\log n)$ sameiningum, svo reikniritið er $\mathcal{O}(n \log n)$.
- Þetta er mjög algeng tímaflækja í deila og drottna reikniritum.

Helmingunarleit er yfirleitt sett fram sem leit í röðuðum lista.

- ► Helmingunarleit er yfirleitt sett fram sem leit í röðuðum lista.
- Skoðum það fyrst og alhæfum svo.

- ► Helmingunarleit er yfirleitt sett fram sem leit í röðuðum lista.
- Skoðum það fyrst og alhæfum svo.
- Látum a vera raðaðan lista af n tölum.

- Helmingunarleit er yfirleitt sett fram sem leit í röðuðum lista.
- Skoðum það fyrst og alhæfum svo.
- Látum a vera raðaðan lista af n tölum.
- ► Gerum ráð fyrir að við viljum finna *t* í listanum.

- Helmingunarleit er yfirleitt sett fram sem leit í röðuðum lista.
- Skoðum það fyrst og alhæfum svo.
- Látum a vera raðaðan lista af n tölum.
- ► Gerum ráð fyrir að við viljum finna *t* í listanum.
- ▶ Látum $m = \lfloor n/2 \rfloor$.

- Helmingunarleit er yfirleitt sett fram sem leit í röðuðum lista.
- Skoðum það fyrst og alhæfum svo.
- Látum a vera raðaðan lista af n tölum.
- ► Gerum ráð fyrir að við viljum finna *t* í listanum.
- ▶ Látum $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ► Ef *m*-ta stakið í *a* er stærra en *t* þá getur *t* ekki verið í seinni helming listans.

- Helmingunarleit er yfirleitt sett fram sem leit í röðuðum lista.
- Skoðum það fyrst og alhæfum svo.
- Látum a vera raðaðan lista af n tölum.
- ► Gerum ráð fyrir að við viljum finna *t* í listanum.
- ▶ Látum $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ► Ef *m*-ta stakið í *a* er stærra en *t* þá getur *t* ekki verið í seinni helming listans.
- Ef m-ta stakið í a er minna en t þá getur t ekki verið í fyrri helming listans.

- Helmingunarleit er yfirleitt sett fram sem leit í röðuðum lista.
- Skoðum það fyrst og alhæfum svo.
- Látum a vera raðaðan lista af n tölum.
- ► Gerum ráð fyrir að við viljum finna *t* í listanum.
- ▶ Látum $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ► Ef *m*-ta stakið í *a* er stærra en *t* þá getur *t* ekki verið í seinni helming listans.
- ► Ef m-ta stakið í a er minna en t þá getur t ekki verið í fyrri helming listans.
- Svo við getum útilokað helming listans í hverri ítrun.

```
1 #include <stdio.h>
 2
   int bs(int * a, int t, int l, int r)
 4
   {
 5
       if (r - l == 1) return a[l] == t ? l : -1;
 6
       int m = (l + r)/2;
7
       if (a[m] <= t) return bs(a, t, m, r);</pre>
8
       else return bs(a, t, I, m);
 9
10
11 int main()
12
   {
13
       int i, n, q, x;
       scanf("%d%d", &n, &q);
14
15
       int a[n];
16
       for (i = 0; i < n; i++) scanf("%d", &a[i]);
17
       while (q- != 0)
18
       {
19
           scanf("%d", &x);
            printf("%d\n", bs(a, x, 0, n));
20
21
22
       return 0;
23 }
```

ightharpoonup Helmingunarleit er $\mathcal{O}($), þar sem við helmingum stærð listans í hverri ítrun.

▶ Helmingunarleit er $\mathcal{O}(\log n)$, þar sem við helmingum stærð listans í hverri ítrun.

- ▶ Helmingunarleit er $\mathcal{O}(\log n)$, þar sem við helmingum stærð listans í hverri ítrun.
- Góð æfing í helmingurleit er að útfæra leitina þannig að hún skili vísi á fyrstu (eða síðustu) endurtekningu staksins.

- ▶ Helmingunarleit er $\mathcal{O}(\log n)$, þar sem við helmingum stærð listans í hverri ítrun.
- Góð æfing í helmingurleit er að útfæra leitina þannig að hún skili vísi á fyrstu (eða síðustu) endurtekningu staksins.
- Slíkar útgáfur að helmingunarleit nýtast þegar við förum að nota helmingurleit í almennari mynd.

▶ Gerum ráð fyrir að við séum með vaxandi fall $f: [a, b] \to \mathbb{R}$ og $y \in \mathbb{R}$.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með vaxandi fall $f: [a, b] \to \mathbb{R}$ og $y \in \mathbb{R}$.
- ▶ Getum við fundið $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y?

- Gerum ráð fyrir að við séum með vaxandi fall $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ og $y \in \mathbb{R}$.
- ▶ Getum við fundið $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y?
- ▶ Slíkt x þarf ekki að vera til, en ef f er samfellt er það til ef $y \in [f(a), f(b)]$.

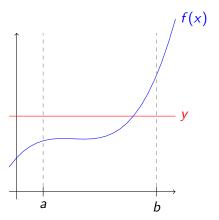
- Gerum ráð fyrir að við séum með vaxandi fall $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ og $y \in \mathbb{R}$.
- ▶ Getum við fundið $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y?
- ▶ Slíkt x þarf ekki að vera til, en ef f er samfellt er það til ef $y \in [f(a), f(b)]$.
- ► En hvernig finnum við slíkt x?

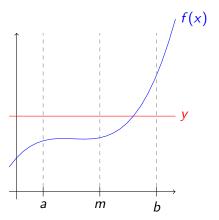
- Gerum ráð fyrir að við séum með vaxandi fall $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ og $y \in \mathbb{R}$.
- ▶ Getum við fundið $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y?
- Slíkt x þarf ekki að vera til, en ef f er samfellt er það til ef $y \in [f(a), f(b)]$.
- ► En hvernig finnum við slíkt x?
- Við getum notað nákvæmlega sömu hugmynd og í helmingurleit í lista.

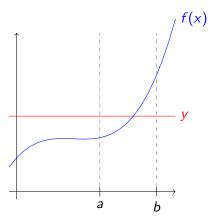
- Gerum ráð fyrir að við séum með vaxandi fall $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ og $y \in \mathbb{R}$.
- ▶ Getum við fundið $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y?
- Slíkt x þarf ekki að vera til, en ef f er samfellt er það til ef $y \in [f(a), f(b)]$.
- ► En hvernig finnum við slíkt x?
- Við getum notað nákvæmlega sömu hugmynd og í helmingurleit í lista.
- ▶ Látum m = (a + b)/2.

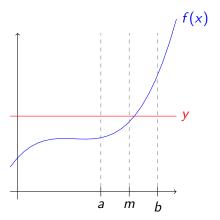
- Gerum ráð fyrir að við séum með vaxandi fall $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ og $y \in \mathbb{R}$.
- ▶ Getum við fundið $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y?
- ▶ Slíkt x þarf ekki að vera til, en ef f er samfellt er það til ef $y \in [f(a), f(b)]$.
- ► En hvernig finnum við slíkt x?
- Við getum notað nákvæmlega sömu hugmynd og í helmingurleit í lista.
- ▶ Látum m = (a + b)/2.
- ▶ Ef f(m) > t þá þarf $x \in [a, m]$.

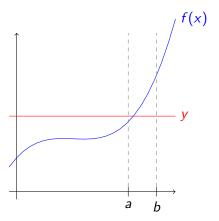
- Gerum ráð fyrir að við séum með vaxandi fall $f:[a,b] \to \mathbb{R}$ og $y \in \mathbb{R}$.
- ▶ Getum við fundið $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y?
- Slíkt x þarf ekki að vera til, en ef f er samfellt er það til ef $y \in [f(a), f(b)]$.
- ► En hvernig finnum við slíkt x?
- Við getum notað nákvæmlega sömu hugmynd og í helmingurleit í lista.
- ▶ Látum m = (a + b)/2.
- ▶ Ef f(m) > t þá þarf $x \in [a, m]$.
- ▶ Ef f(m) < t þá þarf $x \in [m, b]$.

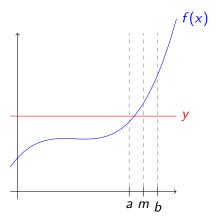

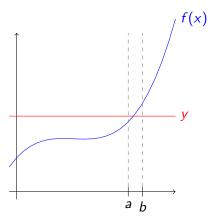

▶ Takið eftir við munum ekki beint finna $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y.

- ▶ Takið eftir við munum ekki beint finna $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y.
- ▶ Það sem við finnum er $x \in [a, b]$ þannig að $|f(x) y| < \varepsilon$, fyrir hvaða ε sem vera skal.

- ▶ Takið eftir við munum ekki beint finna $x \in [a, b]$ þannig að f(x) = y.
- ▶ Það sem við finnum er $x \in [a, b]$ þannig að $|f(x) y| < \varepsilon$, fyrir hvaða ε sem vera skal.
- ▶ Það er þó aldrei ætlast til annars í keppnisforritun og skekkjan er alltaf gefin í úttakslýsingu dæma.

► Við getum alhæft frekar.

- ► Við getum alhæft frekar.
- Tökum dæmi.

- ► Við getum alhæft frekar.
- Tökum dæmi.
- ▶ Þú átt k ketti og n bæli fyrir kettina þína, með $k \le n$.

- ► Við getum alhæft frekar.
- Tökum dæmi.
- ▶ Þú átt k ketti og n bæli fyrir kettina þína, með $k \le n$.
- ▶ Öll bælin eru staðsett á gangi í íbúðinni þinni.

- ▶ Við getum alhæft frekar.
- Tökum dæmi.
- ▶ Þú átt k ketti og n bæli fyrir kettina þína, með $k \le n$.
- Dil bælin eru staðsett á gangi í íbúðinni þinni.
- ▶ Ganginum má lýsa sem talnalínu og staðsetningar kattabælanna eru þá tölurnar $0 < x_1 < x_2 < ... < x_n < 10^9$ á talnalínunni.

- Við getum alhæft frekar.
- Tökum dæmi.
- ▶ Þú átt k ketti og n bæli fyrir kettina þína, með $k \le n$.
- Dil bælin eru staðsett á gangi í íbúðinni þinni.
- ▶ Ganginum má lýsa sem talnalínu og staðsetningar kattabælanna eru þá tölurnar $0 < x_1 < x_2 < ... < x_n < 10^9$ á talnalínunni.
- En kettir eru einfarar svo þeir vilja hafa sem mesta fjarlægð í næsta kött.

- Við getum alhæft frekar.
- Tökum dæmi.
- ▶ Þú átt k ketti og n bæli fyrir kettina þína, með $k \le n$.
- Dil bælin eru staðsett á gangi í íbúðinni þinni.
- ▶ Ganginum má lýsa sem talnalínu og staðsetningar kattabælanna eru þá tölurnar $0 < x_1 < x_2 < ... < x_n < 10^9$ á talnalínunni.
- En kettir eru einfarar svo þeir vilja hafa sem mesta fjarlægð í næsta kött.
- Þú átt að raða köttum á bælin þannig að nálægustu kettirnir eru sem lengst frá hvorum öðrum.

▶ Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.

- ▶ Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- ▶ Byrjum á að svara annari spurningu:

- Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- Byrjum á að svara annari spurningu:
 - ► Er hægt að raða köttunum þannig að nálægustu kettirnir séu að minnsta kosti með fjarlægð r?

- Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- Byrjum á að svara annari spurningu:
 - ► Er hægt að raða köttunum þannig að nálægustu kettirnir séu að minnsta kosti með fjarlægð r?
- Þetta dæmi má leysa gráðugt.

- Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- Byrjum á að svara annari spurningu:
 - Er hægt að raða köttunum þannig að nálægustu kettirnir séu að minnsta kosti með fjarlægð r?
- Þetta dæmi má leysa gráðugt.
- Við töpum aldrei á því að setja kött á bælið staðsett á x_1 .

- Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- Byrjum á að svara annari spurningu:
 - ► Er hægt að raða köttunum þannig að nálægustu kettirnir séu að minnsta kosti með fjarlægð r?
- Þetta dæmi má leysa gráðugt.
- Við töpum aldrei á því að setja kött á bælið staðsett á x_1 .
- ▶ Við megum þá ekki setja kött á bæli sem liggja í $[x_1, x_1 + r]$.

- Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- Byrjum á að svara annari spurningu:
 - ► Er hægt að raða köttunum þannig að nálægustu kettirnir séu að minnsta kosti með fjarlægð r?
- Þetta dæmi má leysa gráðugt.
- Við töpum aldrei á því að setja kött á bælið staðsett á x_1 .
- Við megum þá ekki setja kött á bæli sem liggja í $[x_1, x_1 + r]$.
- Útilokum þau og veljum minnsta bælið sem er eftir, og endurtökum.

- Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- Byrjum á að svara annari spurningu:
 - Er hægt að raða köttunum þannig að nálægustu kettirnir séu að minnsta kosti með fjarlægð r?
- Þetta dæmi má leysa gráðugt.
- lacktriangle Við töpum aldrei á því að setja kött á bælið staðsett á x_1 .
- Við megum þá ekki setja kött á bæli sem liggja í $[x_1, x_1 + r]$.
- Útilokum þau og veljum minnsta bælið sem er eftir, og endurtökum.
- ► Ef við komum fyrir k, eða fleiri, köttum svona þá er svarið við nýju spurningunni "já", en annars "nei".

- Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- Byrjum á að svara annari spurningu:
 - ► Er hægt að raða köttunum þannig að nálægustu kettirnir séu að minnsta kosti með fjarlægð r?
- Þetta dæmi má leysa gráðugt.
- Við töpum aldrei á því að setja kött á bælið staðsett á x_1 .
- Við megum þá ekki setja kött á bæli sem liggja í $[x_1, x_1 + r]$.
- Útilokum þau og veljum minnsta bælið sem er eftir, og endurtökum.
- ► Ef við komum fyrir k, eða fleiri, köttum svona þá er svarið við nýju spurningunni "já", en annars "nei".
- ightharpoonup Petta tekur $\mathcal{O}($).

- Þetta dæmi má leysa með helmingunarleit.
- Byrjum á að svara annari spurningu:
 - ► Er hægt að raða köttunum þannig að nálægustu kettirnir séu að minnsta kosti með fjarlægð r?
- Þetta dæmi má leysa gráðugt.
- Við töpum aldrei á því að setja kött á bælið staðsett á x_1 .
- Við megum þá ekki setja kött á bæli sem liggja í $[x_1, x_1 + r]$.
- Útilokum þau og veljum minnsta bælið sem er eftir, og endurtökum.
- ► Ef við komum fyrir k, eða fleiri, köttum svona þá er svarið við nýju spurningunni "já", en annars "nei".
- ▶ Petta tekur $\mathcal{O}(n+k)$.

Tökum þó eftir að ef við komum fyrir öllum köttunum með fjarlægð r_0 þá gerum við það líka fyrir $r < r_0$.

- Tökum þó eftir að ef við komum fyrir öllum köttunum með fjarlægð r_0 þá gerum við það líka fyrir $r < r_0$.
- ► Skilgreinum fall

$$f(r) = \left\{ egin{array}{ll} 1, & ext{ef koma má fyrir } k, \ & ext{eða fleiri, köttum með fjarlægð } r \ 0, & ext{annars.} \end{array}
ight.$$

- Tökum þó eftir að ef við komum fyrir öllum köttunum með fjarlægð r_0 þá gerum við það líka fyrir $r < r_0$.
- ► Skilgreinum fall

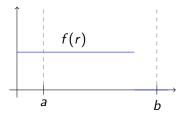
$$f(r) = \left\{ egin{array}{ll} 1, & ext{ef koma má fyrir } k, \ & ext{eða fleiri, köttum með fjarlægð } r \ 0, & ext{annars.} \end{array}
ight.$$

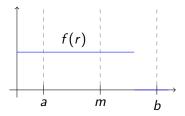
Við getum nú umorðað upprunarlega dæmið sem: "Finnið stærsta r þannig að f(r) = 1".

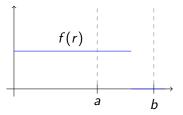
- Tökum þó eftir að ef við komum fyrir öllum köttunum með fjarlægð r_0 þá gerum við það líka fyrir $r < r_0$.
- ► Skilgreinum fall

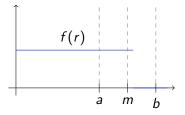
$$f(r) = \left\{ egin{array}{ll} 1, & ext{ef koma má fyrir } k, \ & ext{eða fleiri, köttum með fjarlægð } r \ 0, & ext{annars.} \end{array}
ight.$$

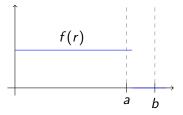
- Við getum nú umorðað upprunarlega dæmið sem: "Finnið stærsta r þannig að f(r) = 1".
- ► En nú er fallið f minnkandi (samkvæmt efsta punktinum á glærunni), svo við getum fundið slíkt gildi með helmingunar leit.

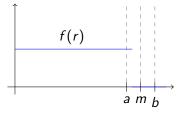

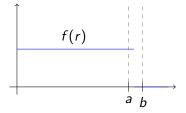

Sýnidæmi

Sýnidæmi

Ff við látum $M=10^9/\varepsilon$, þar sem ε er leyfileg skekkja í dæminu, þá er lausnin $\mathcal{O}($

▶ Ef við látum $M=10^9/\varepsilon$, þar sem ε er leyfileg skekkja í dæminu, þá er lausnin $\mathcal{O}((k+n)\log M)$.

- ▶ Ef við látum $M = 10^9/\varepsilon$, þar sem ε er leyfileg skekkja í dæminu, þá er lausnin $\mathcal{O}((k+n)\log M)$.
- ► Hér gerum við ekki ráð fyrir að svarið sé heiltala.

- ► Ef við látum $M = 10^9/\varepsilon$, þar sem ε er leyfileg skekkja í dæminu, þá er lausnin $\mathcal{O}((k+n)\log M)$.
- ► Hér gerum við ekki ráð fyrir að svarið sé heiltala.
- Ef við gerum ráð fyrir því verður tímaflækjan eins, nema með $M=10^9$.

▶ Það sem við gerðum í raun var að breyta dæminu úr "finnið minnsta/stærsta gildið þannig að..." yfir í "tökum ákveðið gildi og athugum hvort að...".

- Það sem við gerðum í raun var að breyta dæminu úr "finnið minnsta/stærsta gildið þannig að…" yfir í "tökum ákveðið gildi og athugum hvort að…".
- Petta er algengasta notkunin á helmingunarleit í keppnisforritun.

- Það sem við gerðum í raun var að breyta dæminu úr "finnið minnsta/stærsta gildið þannig að…" yfir í "tökum ákveðið gildi og athugum hvort að…".
- Þetta er algengasta notkunin á helmingunarleit í keppnisforritun.
- Algengt er helmingurleit af þessum toga sé hluti af erfiðum dæmum.

▶ Gerum ráð fyrir að við séum með kúpt fall $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með kúpt fall $f: [a, b] \to \mathbb{R}$.
- Munið að fall er kúpt ef $f(tx_1 + (1-t)x_2) \le tf(x_1) + (1-t)f(x_2)$, fyrir öll $t \in [0,1]$ og $x_1, x_2 \in [a, b]$.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með kúpt fall $f: [a, b] \to \mathbb{R}$.
- ▶ Munið að fall er kúpt ef $f(tx_1 + (1-t)x_2) \le tf(x_1) + (1-t)f(x_2)$, fyrir öll $t \in [0,1]$ og $x_1, x_2 \in [a, b]$.
- Hvernig finnum við útgildi (há- og lággildi) fallsins?

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með kúpt fall $f: [a, b] \to \mathbb{R}$.
- ▶ Munið að fall er kúpt ef $f(tx_1 + (1-t)x_2) \le tf(x_1) + (1-t)f(x_2)$, fyrir öll $t \in [0,1]$ og $x_1, x_2 \in [a, b]$.
- Hvernig finnum við útgildi (há- og lággildi) fallsins?
- Auðvelt er að finna hágildi.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með kúpt fall $f: [a, b] \to \mathbb{R}$.
- ▶ Munið að fall er kúpt ef $f(tx_1 + (1-t)x_2) \le tf(x_1) + (1-t)f(x_2)$, fyrir öll $t \in [0,1]$ og $x_1, x_2 \in [a, b]$.
- Hvernig finnum við útgildi (há- og lággildi) fallsins?
- Auðvelt er að finna hágildi.
- ▶ Gerum ráð fyrir að $f(a) \le f(b)$.

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með kúpt fall $f: [a, b] \to \mathbb{R}$.
- ▶ Munið að fall er kúpt ef $f(tx_1 + (1-t)x_2) \le tf(x_1) + (1-t)f(x_2)$, fyrir öll $t \in [0,1]$ og $x_1, x_2 \in [a, b]$.
- Hvernig finnum við útgildi (há- og lággildi) fallsins?
- Auðvelt er að finna hágildi.
- ▶ Gerum ráð fyrir að $f(a) \le f(b)$.
- Fyrir öll $x \in [a, b]$ gildir þá að

$$f(x) = f(at + (1-t)b) \le tf(a) + (1-t)f(b)$$

 $\le tf(b) + (1-t)f(b) = f(b),$
með $t = (x-b)/(a-b).$

- ▶ Gerum ráð fyrir að við séum með kúpt fall $f: [a, b] \to \mathbb{R}$.
- Munið að fall er kúpt ef $f(tx_1 + (1-t)x_2) \le tf(x_1) + (1-t)f(x_2)$, fyrir öll $t \in [0,1]$ og $x_1, x_2 \in [a, b]$.
- Hvernig finnum við útgildi (há- og lággildi) fallsins?
- Auðvelt er að finna hágildi.
- ▶ Gerum ráð fyrir að $f(a) \le f(b)$.
- Fyrir öll $x \in [a, b]$ gildir þá að

$$f(x) = f(at + (1 - t)b) \le tf(a) + (1 - t)f(b)$$

$$\le tf(b) + (1 - t)f(b) = f(b),$$

$$\text{með } t = (x - b)/(a - b).$$

Svo hágildi fæst í endapuntkunum a eða b.

Við getum fundið lággildið tölulega, svipað og með helmingunarleit.

- Við getum fundið lággildið tölulega, svipað og með helmingunarleit.
- ▶ Við veljum punkta $m_1, m_2 \in [a, b]$ þannig að bilin $[a, m_1]$, $[m_1, m_2]$ og $[m_2, b]$ séu jafn löng.

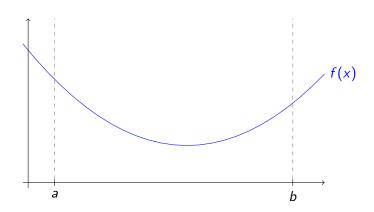
- Við getum fundið lággildið tölulega, svipað og með helmingunarleit.
- ▶ Við veljum punkta $m_1, m_2 \in [a, b]$ þannig að bilin $[a, m_1]$, $[m_1, m_2]$ og $[m_2, b]$ séu jafn löng.
- ▶ Við skoðum svo fallgildin $f(m_1)$ og $f(m_2)$.

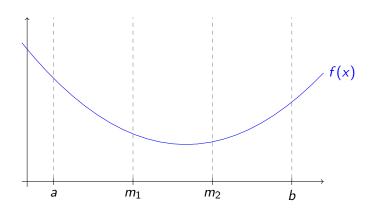
- Við getum fundið lággildið tölulega, svipað og með helmingunarleit.
- Við veljum punkta $m_1, m_2 \in [a, b]$ þannig að bilin $[a, m_1]$, $[m_1, m_2]$ og $[m_2, b]$ séu jafn löng.
- ▶ Við skoðum svo fallgildin $f(m_1)$ og $f(m_2)$.
- ▶ Ef $f(m_1) < f(m_2)$ þá getur lággildið ekki legið á bilinu $[m_2, b]$, svo við getum útilokað það bil í leitinni.

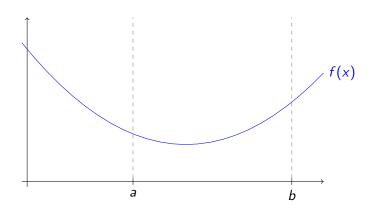
- Við getum fundið lággildið tölulega, svipað og með helmingunarleit.
- ▶ Við veljum punkta $m_1, m_2 \in [a, b]$ þannig að bilin $[a, m_1]$, $[m_1, m_2]$ og $[m_2, b]$ séu jafn löng.
- ▶ Við skoðum svo fallgildin $f(m_1)$ og $f(m_2)$.
- ▶ Ef $f(m_1) < f(m_2)$ þá getur lággildið ekki legið á bilinu $[m_2, b]$, svo við getum útilokað það bil í leitinni.
- ▶ Ef $f(m_2) < f(m_1)$ þá getur lággildið ekki legið á bilinu $[a, m_1]$, svo við getum útilokað það bil í leitinni.

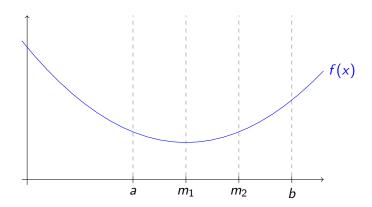
- Við getum fundið lággildið tölulega, svipað og með helmingunarleit.
- ▶ Við veljum punkta $m_1, m_2 \in [a, b]$ þannig að bilin $[a, m_1]$, $[m_1, m_2]$ og $[m_2, b]$ séu jafn löng.
- ▶ Við skoðum svo fallgildin $f(m_1)$ og $f(m_2)$.
- ▶ Ef $f(m_1) < f(m_2)$ þá getur lággildið ekki legið á bilinu $[m_2, b]$, svo við getum útilokað það bil í leitinni.
- ▶ Ef $f(m_2) < f(m_1)$ þá getur lággildið ekki legið á bilinu $[a, m_1]$, svo við getum útilokað það bil í leitinni.
- ▶ Ef $f(m_2) = f(m_1)$ þá þarf lággildið að liggja á bilinu $[m_1, m_2]$.

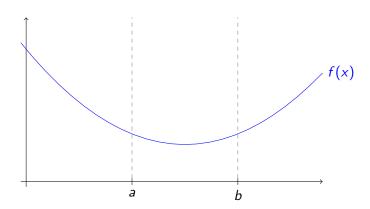
- Við getum fundið lággildið tölulega, svipað og með helmingunarleit.
- ▶ Við veljum punkta $m_1, m_2 \in [a, b]$ þannig að bilin $[a, m_1]$, $[m_1, m_2]$ og $[m_2, b]$ séu jafn löng.
- ▶ Við skoðum svo fallgildin $f(m_1)$ og $f(m_2)$.
- ▶ Ef $f(m_1) < f(m_2)$ þá getur lággildið ekki legið á bilinu $[m_2, b]$, svo við getum útilokað það bil í leitinni.
- ▶ Ef $f(m_2) < f(m_1)$ þá getur lággildið ekki legið á bilinu $[a, m_1]$, svo við getum útilokað það bil í leitinni.
- ▶ Ef $f(m_2) = f(m_1)$ þá þarf lággildið að liggja á bilinu $[m_1, m_2]$.
- Þetta stafar allt af því að kúpt föll taka hágildi í öðru hvorum endapunkta sinna.

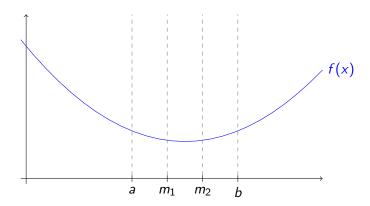

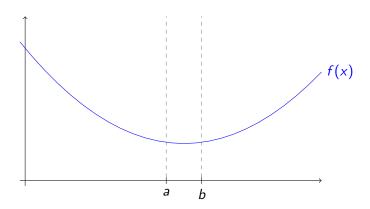

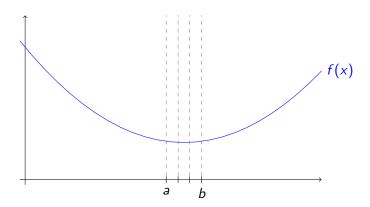

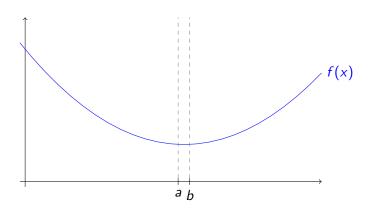

➤ Við notum okkur oft að tvídiffranlegt fall er kúpt ef og aðeins ef önnur afleiðan er jákvæð.

- Við notum okkur oft að tvídiffranlegt fall er kúpt ef og aðeins ef önnur afleiðan er jákvæð.
- Umfjöllunin okkar heimfærist á eðlilegan hátt yfir á hvelf föll.

- ➤ Við notum okkur oft að tvídiffranlegt fall er kúpt ef og aðeins ef önnur afleiðan er jákvæð.
- Umfjöllunin okkar heimfærist á eðlilegan hátt yfir á hvelf föll.
- Þriðjungaleit er algeng í rúmfræði því Evklíðska firðinni er kúpt.

```
1 #include <stdio.h>
 2 #define EPS 1e-9
 3
   double f(double x)
 5
   {
 6
       return 5.0 - 1.2*x + 0.1*x*x:
 7
8
   int main()
10
11
       double a = 1.0, b = 10.0, m1, m2;
12
       while (b - a > EPS)
13
       {
14
           m1 = (a + a + b)/3.0;
15
           m2 = (a + b + b)/3.0;
           if (f(m1) > f(m2)) a = m1;
16
17
           else b = m2;
18
       printf("f(\%.2f) = \%.2f \ n", a, f(a));
19
20
       return 0;
21 }
```

Tökum eitt hefðbundið sýnidæmi í lokinn.

- Tökum eitt hefðbundið sýnidæmi í lokinn.
- Þú vilt skortselja gjaldmiðil, vitandi framtíðargengi, þannig að þú græðir sem mestan pening.

- ► Tökum eitt hefðbundið sýnidæmi í lokinn.
- Þú vilt skortselja gjaldmiðil, vitandi framtíðargengi, þannig að þú græðir sem mestan pening.
- Nánar, þú ætlar að fá lánaðar 100 danskar krónur á einhverjum degi og skipta þeim um leið í íslenskar krónur.

- ► Tökum eitt hefðbundið sýnidæmi í lokinn.
- Þú vilt skortselja gjaldmiðil, vitandi framtíðargengi, þannig að þú græðir sem mestan pening.
- Nánar, þú ætlar að fá lánaðar 100 danskar krónur á einhverjum degi og skipta þeim um leið í íslenskar krónur.
- Eftir einhvern fjölda daga þarft þú svo að kaupa 100 danskar krónur til að borga lánið, ásamt því að borga K íslenskar krónur á dag í lánakostnað.

- Tökum eitt hefðbundið sýnidæmi í lokinn.
- Þú vilt skortselja gjaldmiðil, vitandi framtíðargengi, þannig að þú græðir sem mestan pening.
- Nánar, þú ætlar að fá lánaðar 100 danskar krónur á einhverjum degi og skipta þeim um leið í íslenskar krónur.
- Eftir einhvern fjölda daga þarft þú svo að kaupa 100 danskar krónur til að borga lánið, ásamt því að borga K íslenskar krónur á dag í lánakostnað.
- Hver er mesti fjöldi íslenska króna sem þú getur grætt?

- ► Tökum eitt hefðbundið sýnidæmi í lokinn.
- Þú vilt skortselja gjaldmiðil, vitandi framtíðargengi, þannig að þú græðir sem mestan pening.
- Nánar, þú ætlar að fá lánaðar 100 danskar krónur á einhverjum degi og skipta þeim um leið í íslenskar krónur.
- Eftir einhvern fjölda daga þarft þú svo að kaupa 100 danskar krónur til að borga lánið, ásamt því að borga K íslenskar krónur á dag í lánakostnað.
- ► Hver er mesti fjöldi íslenska króna sem þú getur grætt?
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur tvær tölur, $1 \le n \le 10^5$ og $1 \le k \le 100$.

- ► Tökum eitt hefðbundið sýnidæmi í lokinn.
- Þú vilt skortselja gjaldmiðil, vitandi framtíðargengi, þannig að þú græðir sem mestan pening.
- Nánar, þú ætlar að fá lánaðar 100 danskar krónur á einhverjum degi og skipta þeim um leið í íslenskar krónur.
- Eftir einhvern fjölda daga þarft þú svo að kaupa 100 danskar krónur til að borga lánið, ásamt því að borga K íslenskar krónur á dag í lánakostnað.
- Hver er mesti fjöldi íslenska króna sem þú getur grætt?
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur tvær tölur, $1 \le n \le 10^5$ og 1 < k < 100.
- Næsta lína inniheldur n heiltölur $1 \le x_1, x_2, ..., x_n \le 10^5$.

- Tökum eitt hefðbundið sýnidæmi í lokinn.
- Þú vilt skortselja gjaldmiðil, vitandi framtíðargengi, þannig að þú græðir sem mestan pening.
- Nánar, þú ætlar að fá lánaðar 100 danskar krónur á einhverjum degi og skipta þeim um leið í íslenskar krónur.
- Eftir einhvern fjölda daga þarft þú svo að kaupa 100 danskar krónur til að borga lánið, ásamt því að borga K íslenskar krónur á dag í lánakostnað.
- Hver er mesti fjöldi íslenska króna sem þú getur grætt?
- Fyrsta lína inntaksins inniheldur tvær tölur, $1 \le n \le 10^5$ og 1 < k < 100.
- Næsta lína inniheldur *n* heiltölur $1 \le x_1, x_2, ..., x_n \le 10^5$.
- Hér tákna x_i fjölda íslenska króna sem ein dönsk króna kostar á i-ta degi.

```
1 Sample input 1 98950
3 1000 980 960 940 10
4 5
6 Sample input 2 Sample output 2
7 5 100 100 100 103 100
```

```
1 Sample input 1 Sample output 1
2 5 10 98950
3 1000 980 960 940 10
4
5
6 Sample input 2 Sample output 2
7 5 100 100 100 103 100
```

▶ Í fyrra tilfellinu viljum við taka lánið á fyrsta degi og borga það á síðasta degi.

```
1 Sample input 1 Sample output 1 98950
3 1000 980 960 940 10
4
5
6 Sample input 2 Sample output 2 7 5 100 100 103 100
```

- Í fyrra tilfellinu viljum við taka lánið á fyrsta degi og borga það á síðasta degi.
- ▶ Við fáum $100 \cdot 1000 = 10^5$ íslenskar krónur á fyrst degi og borgum $100 \cdot 10 = 10^3$ íslenskar krónur á síðasta degi.

```
1 Sample input 1 Sample output 1
2 5 10 98950
3 1000 980 960 940 10
4
5
6 Sample input 2 Sample output 2
7 5 100 100 100 103 100
```

- Í fyrra tilfellinu viljum við taka lánið á fyrsta degi og borga það á síðasta degi.
- Við fáum $100 \cdot 1000 = 10^5$ íslenskar krónur á fyrst degi og borgum $100 \cdot 10 = 10^3$ íslenskar krónur á síðasta degi.
- ▶ Við borgum svo $5 \cdot 10 = 50$ íslenskar krónur í lánakostnað.

```
1 Sample input 1 Sample output 1
2 5 10 98950
3 1000 980 960 940 10
4
5
6 Sample input 2 Sample output 2
7 5 100 100 100 103 100
```

- Í fyrra tilfellinu viljum við taka lánið á fyrsta degi og borga það á síðasta degi.
- Við fáum $100 \cdot 1000 = 10^5$ íslenskar krónur á fyrst degi og borgum $100 \cdot 10 = 10^3$ íslenskar krónur á síðasta degi.
- ▶ Við borgum svo $5 \cdot 10 = 50$ íslenskar krónur í lánakostnað.
- Svo við endum með $10^5 10^3 50 = 98950$ íslenskar krónur.

```
1 Sample input 1 Sample output 1 98950
3 1000 980 960 940 10
4
5
6 Sample input 2 Sample output 2 7 5 100 100 100 103 100
```

Í seinna tilfellinu viljum við taka lánið á fjórða degi og borga það á síðasta degi.

```
1 Sample input 1 Sample output 1
2 5 10 98950
3 1000 980 960 940 10
4
5
6 Sample input 2 Sample output 2
7 5 100 100 100 103 100
```

- Í seinna tilfellinu viljum við taka lánið á fjórða degi og borga það á síðasta degi.
- Við fáum $100 \cdot 103 = 10300$ íslenskar krónur á fyrst degi og borgum $100 \cdot 100 = 10^4$ íslenskar krónur á síðasta degi.

```
1 Sample input 1 Sample output 1
2 5 10 98950
3 1000 980 960 940 10
4
5
6 Sample input 2 Sample output 2
7 5 100 100 100 103 100
```

- Í seinna tilfellinu viljum við taka lánið á fjórða degi og borga það á síðasta degi.
- Við fáum $100 \cdot 103 = 10300$ íslenskar krónur á fyrst degi og borgum $100 \cdot 100 = 10^4$ íslenskar krónur á síðasta degi.
- Við borgum svo 2 · 100 = 200 íslenskar krónur í lánakostnað.

```
1 Sample input 1 98950
3 1000 980 960 940 10
4 5
6 Sample input 2 Sample output 2
7 5 100 100 100 103 100
```

- Í seinna tilfellinu viljum við taka lánið á fjórða degi og borga það á síðasta degi.
- Við fáum $100 \cdot 103 = 10300$ íslenskar krónur á fyrst degi og borgum $100 \cdot 100 = 10^4$ íslenskar krónur á síðasta degi.
- ▶ Við borgum svo $2 \cdot 100 = 200$ íslenskar krónur í lánakostnað.
- Svo við endum með $10300 10^4 200 = 100$ íslenskar krónur.

► Til að nota deila og drottna þurfum við að taka eftir einu.

- Til að nota deila og drottna þurfum við að taka eftir einu.
- ► Gerum ráð fyrir að engin lánakostnaður sé greiddur síðasta.

- Til að nota deila og drottna þurfum við að taka eftir einu.
- ► Gerum ráð fyrir að engin lánakostnaður sé greiddur síðasta.
- Það einfaldar reikninga og við getum alltaf bætt honum við eftir á.

- Til að nota deila og drottna þurfum við að taka eftir einu.
- ► Gerum ráð fyrir að engin lánakostnaður sé greiddur síðasta.
- Það einfaldar reikninga og við getum alltaf bætt honum við eftir á.
- Táknum með f(i,j) þann gróða (eða tap) sem fæst með því að taka lánið á i-ta degi og borga það á j-degi degi, og g(i) vera gengið á i-ta degi.

- Til að nota deila og drottna þurfum við að taka eftir einu.
- ► Gerum ráð fyrir að engin lánakostnaður sé greiddur síðasta.
- Það einfaldar reikninga og við getum alltaf bætt honum við eftir á.
- Táknum með f(i,j) þann gróða (eða tap) sem fæst með því að taka lánið á i-ta degi og borga það á j-degi degi, og g(i) vera gengið á i-ta degi.
- Við fáum nú að $f(i,j) = 100 \cdot g(i) 100 \cdot g(j) (j-i) \cdot k$.

- Til að nota deila og drottna þurfum við að taka eftir einu.
- ► Gerum ráð fyrir að engin lánakostnaður sé greiddur síðasta.
- Það einfaldar reikninga og við getum alltaf bætt honum við eftir á.
- Táknum með f(i,j) þann gróða (eða tap) sem fæst með því að taka lánið á i-ta degi og borga það á j-degi degi, og g(i) vera gengið á i-ta degi.
- Við fáum nú að $f(i,j) = 100 \cdot g(i) 100 \cdot g(j) (j-i) \cdot k$.
- ▶ Ef a, b og c eru heiltölur þannig að $1 \le a < b < c \le n$ þá fæst

$$f(a,b) + f(b,c) = 100 \cdot (g(a) - g(b)) - (b-a) \cdot k$$

$$+ 100 \cdot (g(b) - g(c)) - (c-b) \cdot k$$

$$= 100 \cdot (g(a) - g(c)) - (c-a) \cdot k$$

$$= f(a,c).$$

▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.

- ▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ▶ Þá gildir eitt af þrennu, fyrir tiltekna lausn:

- ▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ▶ Þá gildir eitt af þrennu, fyrir tiltekna lausn:
 - ightharpoonup Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [1, m-1].

- ▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ▶ Þá gildir eitt af þrennu, fyrir tiltekna lausn:
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [1, m-1].
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [m, n].

- ▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ▶ Þá gildir eitt af þrennu, fyrir tiltekna lausn:
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [1, m-1].
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [m, n].
 - Annar endapunktur bestu lausnarinnar liggur á [1, m-1] og hinn liggur á [m, n].

- ▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ▶ Þá gildir eitt af þrennu, fyrir tiltekna lausn:
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [1, m-1].
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [m, n].
 - Annar endapunktur bestu lausnarinnar liggur á [1, m-1] og hinn liggur á [m, n].
- Fyrri tvö tilfellin má leysa með einfaldri endurkvæmni.

- ▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- Þá gildir eitt af þrennu, fyrir tiltekna lausn:
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [1, m-1].
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [m, n].
 - Annar endapunktur bestu lausnarinnar liggur á [1, m-1] og hinn liggur á [m, n].
- Fyrri tvö tilfellin má leysa með einfaldri endurkvæmni.
- Fyrir síðasta tilfellið nýtum við gegnvirknina af fyrri glærunni.

- ▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ▶ Þá gildir eitt af þrennu, fyrir tiltekna lausn:
 - ightharpoonup Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [1, m-1].
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [m, n].
 - Annar endapunktur bestu lausnarinnar liggur á [1, m-1] og hinn liggur á [m, n].
- Fyrri tvö tilfellin má leysa með einfaldri endurkvæmni.
- Fyrir síðasta tilfellið nýtum við gegnvirknina af fyrri glærunni.
- Við viljum finna bestu lausnina sem liggur í gegnum m-ta stakið.

- ▶ Látum nú $m = \lfloor n/2 \rfloor$.
- ▶ Þá gildir eitt af þrennu, fyrir tiltekna lausn:
 - ightharpoonup Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [1, m-1].
 - ▶ Báðir endapunktar bestu lausnarinnar liggja á [m, n].
 - Annar endapunktur bestu lausnarinnar liggur á [1, m-1] og hinn liggur á [m, n].
- Fyrri tvö tilfellin má leysa með einfaldri endurkvæmni.
- Fyrir síðasta tilfellið nýtum við gegnvirknina af fyrri glærunni.
- Við viljum finna bestu lausnina sem liggur í gegnum m-ta stakið.
- ► Gegnvirknin segir þó að okkur nægir að finna fyrst bestu lausnina sem endar í *m*-ta stakinu, finna svo bestu lausnina sem byrjar í *m*-ta stakinu og sameina svo lausnirnar.

```
1 #include <stdlib.h>
 2 #include <stdio.h>
 3 typedef long long II;
4 | | max(| | a, | | b) { if (a < b) return b; return a; }
 5
 6 | | foo(||* a. || ||. || r. || k)
7
       if (r - 1 < 5)
 8
9
10
           II i, j, mx = 0;
11
           for (i = 1; i < r; i++) for (j = i + 1; j < r; j++)
12
               mx = max(mx, 100*(a[i] - a[j]) - k*(j - i));
13
           return mx:
14
       15
       II v1 = foo(a, I, m, k), v2 = foo(a, m, r, k), mx1 = 0, mx2 = 0;
16
17
       for (i = 1; i < m; i++) mx1 = max(mx1, 100*(a[i] - a[m]) - k*(m - i));
       for (i = m; i < r; i++) mx2 = max(mx2, 100*(a[m] - a[i]) - k*(i - m));
18
19
       return max(max(v1. v2). mx1 + mx2):
20 }
21
22
   int main()
23
   {
24
       II i. j:
25
       int x, n, k;
26
       scanf("%d%d", &n, &k);
27
       II a[n];
28
       for (i = 0: i < n: i++)
29
30
           scanf("%d", &x);
31
           a[i] = x:
32
33
       printf("%|\d\n", max(0, foo(a, 0, n, k) - k));
34
       return 0:
35 }
```